

Розвиток суспільства ХХ ст. спонукав появі напрямків в мистецтві, які, відобразили нові культурні цінності: раціоналізм, урбанізацію, індустріалізацію. Вони визвали появу нових художніх течій (фовізм, експресіонізм, кубізм, футуризм, дадаїзм, сюрреалізм, абстракціонізм), сукупність яких дістало назву **МОДЕРНІЗМ**.

- Про які художні напрями мистецтва ХХ ст. ми дізнались?
- Чи вразили Вас які з течій особливо? Чому?

V. ДОМАШНЕ ЗАВДАННЯ

Підготувати повідомлення «Казимир Малевич та Конотоп. Історична довідка»

КУЛЬТУРНО-МОВНІ ПРОБЛЕМИ УКРАЇНИ

Преподаватель Булашенко А.В., ШИСумГУ.

Небезпечний момент перехідного суспільства - вакуум духовних та культурних цінностей. Сьогодні народ України ще не відчуває себе нацією. В його свідомості співіснують поруч ностальгія за минулим, забобони ідеалів радянських часів та прагнення до імітації зовнішньої соціальної атрибутики заможних країн.

З останнім поєднано і втрату культурно-мовних традицій. З точки зору соціолінгвістики виділяються дві групи мовних ситуацій: екzogлосні - сукупності різних мов, та ендоглосні - сукупності підсистем однієї мови, які можуть бути як збалансованими, так і незбалансованими. Збалансовані ситуації характеризуються функціонально рівнозначними компонентами, а незбалансовані - розподіленням компонентів за різними сферами спілкування та соціальними угрупованнями.

В Україні ми маємо незбалансовану мовну ситуацію. З одного боку, українська мова набула статусу єдиної державної мови, з іншого боку, приблизно 60% населення не володіють українською мовою належним чином. Причини цього криються як в об'єктивному становищі, в якому знаходилась українська мова понад 70 років (єдину функцію, яку вона виконувала фактично в ці роки - це побутове внутрішнє спілкування і фахове спілкування українців, в інших всіх сферах панувала російська мова), так і в сучасній мовній політиці, яка недостатньо враховує особливості перехідного періоду, а саме, повільно іде робота щодо стандартизації української наукової термінології, практична відсутність власної лексикографічної бази. Як

наслідок, володіння українською мовою здебільшого є штучним, воно не поєднується з історією, культурним і традиціями нації.

Панас Мирний сказав: "Найбільше і найдорожче добро кожного народу - це його мова, ота жива схованка людського духу, його багата скарбниця, в яку народ складає і своє давнє життя, і свої сподіванки, розум, досвід, почування".

Отже, в мовній галузі існують ті ж самі хвороби, що і в нашому суспільстві взагалі. Зневага до української мови як одного з основних чинників забезпечення суверенітету країни, до проблем її становлення може призвести до того, що Україна врешті-решт піде не шляхом інтеграції до світового інформаційного простору, а сприятиме її експансії разом з іншими країнами.

В свою чергу, розвиток гуманітарної сфери створює об'єктивні умови для єднання нації і впливає як на зниження конфліктного потенціалу в самому суспільстві, так і загрозу вербального впливу ззовні. Розвиток української мови не може бути механістичним перенесенням її лексики та граматики, він здійснюється через розвиток всієї гуманітарної сфери суспільства. Комерціалізація засобів масової інформації, освіти, мистецтва набуває реальної загрози фактичного відриву цілих верств населення від вищої освіти та культурних цінностей. Матеріальний достаток і високий рівень споживання не вирішують проблеми гуманітарної кризи суспільства, тобто кризи цінностей, суспільних ідеалів, мотивацій поведінки і структур спілкування.

КАТЕГОРІЇ УКРАЇНСЬКОГО ФЕМІНІЗМУ

Викладач Туманова Ю.В., студ., Шевченко Я., ПТК СумДУ

Фемінізм у нас нині не в моді, і не так уже багато українок беруть на себе сміливість назватися феміністками. Одним уже встигли нав'язати, що феміністки — це «агресивні чоловіконенависниці». У інших причини простіші. Однак український фемінізм існує — приблизно так само і на тих же засадах, що й український середній клас. Більше того, як показує історія західної демократії, фемінізм є «природною» ідеологією саме середнього класу

Нові амазонки

Ці особи саме і представляють жіночу частину нашого середнього класу у всій її красі. Серед них є жінки різного віку і життєвих шляхів. Усіх їх об'єднує впевненість у тому, що вони досить сильні, щоб